به نام خدا

جوانی جمعیت می تواند عامل رشد علمی و اقتصادی، اقتدار سیاسی، باندگی و نشاط هر کشوری باشد. نظریات متعدد علمی جامعه‌شناختی و امنیتی، نه‌تنها جمعیت را به‌عنوان مهم ترین عامل قدرت کشورها معرفی کرده، بلکه اثر آن را بر قدرت کشورها بسیار بیشتر از توان اقتصادی و نظامی آنها دانسته است. کنترل جمعیت و تحدید نسل یکی از ابزارهای اعمال سلطه و ناتوان سازی کشورها و جلوگیری یا توقف مسیر پیشرفت آن‌هاست.

سالمندی جمعیت، معضلی که با سیاست‌های حاکم، بسیاری از کشورها با آن روبرو شده و یا خواهند شد، سبب به‌هم‌خوردن توازن جمعیتی و عدم تعادل بین جمعیت تولیدکننده و مصرف کننده در یک کشور می‌شود. کمی جمعیت و سالمندی آن تهدیدی برای پیشرفت و رشد اقتصادی کشورها محسوب می‌شود و پویایی اجتماعی و نشاط جوامع را تضعیف می‌کند. افزایش نسبت سالخوردگی جمعیت به معنای تحمیل هزینه‌های مختلف بر دولت‌ها است. طبق هشدار صندوق بین المللی پول، جمعیت سالخورده در منطقه آسیا نسبت به دهه‌های گذشته با سرعت بیشتری روبه افزایش است و این مسئله منجر به فشار زیادی بر اقتصاد این کشورها خواهد شد.

نرخ باروری بالاتر از حد جایگزینی، برای تداوم نسل در هر کشوری اهمیت دارد و اکنون در بسیاری از کشورهای دنیا، شاخص نرخ باروری کل زیر این حد است. دولت‌ها باید نسبت به نرخ باروری و جوانی جمعیت خود، هوشیار باشند و برای مدیریت آن تدابیری بیندیشند.

از ابتدای تاریخ بشر تا کنون، «خانواده» بنیان ایجاد و حفظ جمعیت بوده است. خانواده با پشتوانه تاریخی و فطری خود و در نگاه جوامع اصیل و ریشه‌دار، تشکیل یافته از یک زن (مادر)، یک مرد (پدر) و فرزندان است و انواع انحرافات جنسی در تعریف آن نمی‌گنجد.

انواع تلاش‌ها برای تغییر زیست جنسی جوامع و تخریب بنیان خانواده، به ضرر جمعیت کشورهاست. این آسیب جدی و اغلب غیرقابل‌جبران را می‌توان با بررسی شواهد تاریخی در برخی کشورهای توسعه یافته دریافت.

در سال‌های اخیر، ارائه آموزش‌های جامع جنسی به کودکان و نوجوانان با توجیه پیشگیری از HIV/ ایدز به شکل آموزش و ترویج روابط جنسی «ایمن» به‌جای آموزش «مدل صحیح پاسخ به غریزه جنسی- عاطفی و مهارت‌های خویشتن‌داری و پرهیز»، زمینه بی‌بندوباری جنسی از دوران کودکی و نوجوانی را فراهم آورده و تشکیل و سلامت خانواده را با خطر مواجه کرده است. تربیت در بستر خانواده –و نه آموزش مستقیم جنسی- می تواند مانع هرگونه رابطه خارج از چارچوب ازدواج شده و فرد و جامعه را از گرفتاری در وضعیت اسفناک فعلی بسیاری از کشورهای غربی حفظ می‌کند؛ هرچند برخی از این جوامع نیز اخیراً به آموزشی خویشتن‌داری روی آورده‌اند.

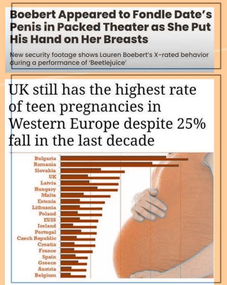

68,109

rapes were recorded by police between July 2022 and June 2023.

Just 2 in 100 rapes

recorded by police between July 2022 and June 2023 resulted in a charge that same year. Let alone a conviction.

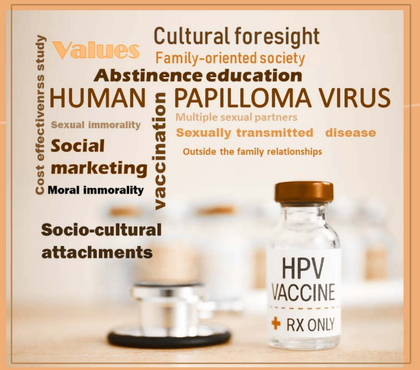

ویروس پاپیلومای انسانی یکی از عوامل بیماری‌های مقاربتی محسوب می‌شود که در میان افراد دارای شرکای جنسی متعدد و روابط خارج از چارچوب خانواده، شیوع بیشتری دارد. ترویج گسترده واکسیناسیون علیه این ویروس، تنها در جوامعی که مشکلات اخلاقی شایع است، اولویت دارد و در جوامع خانواده‌محور، یک پیوست فرهنگی اجتماعی نگران‌کننده به همراه دارد. این پیوست فرهنگی اجتماعی عبارت از ترویج بی‌بندوباری اخلاقی و جنسی با کاستن از عوارض و عواقب آن است.

لذا لازم است همه کشورها جهت تصمیم‌گیری در خصوص ورود این واکسن به برنامه واکسیناسیون کشوری یا برنامه‌های مشابه باتوجه به ارزش‌های خود و آینده‌نگری فرهنگی، ایدئولوژیک، امنیتی و اخلاقی و نیز مطالعات هزینه اثربخشی اقدام نمایند.

بسیاری از کشورها با پدیده کاهش فرزندخواهی (تمایل به داشتن فرزند) مواجه هستند. این مسئله در هر جامعه‌ای ریشه‌های مختلفی دارد. یکی از ریشه‌های مشترک، افزایش تمایل و گرایش زنان به تحصیل و اشتغال است. شکی نیست که تحصیل و اشتغال از حقوق زنان محسوب می‌شود و یک جامعه متعالی، برای ایجاد زمینه تحصیل و اشتغال ایمن و باکرامت زنان تلاش می‌نماید؛ اما مشکل زمانی ایجاد می‌شود که زنان در دوگانه (ambivalence) یا تعارض (paradox) «تحصیل و اشتغال» با «ازدواج و مادری» قرار می گیرند. تا زمانی که ارزش شغل و تحصیلات برای زن، از ارزش تشکیل خانواده و مادری بالاتر باشد، این ازدواج و مادری است که کنار گذاشته می‌شود یا به تاخیر می‌افتد. دولت‌ها باید با فرهنگ‌سازی مناسب و اقدامات همه‌جانبه، ارزش تشکیل و حفظ خانواده، فرزندآوری و تربیت فرزند را برای جوامع خود تبیین کنند و دختران و زنان را برای نقش‌آفرینی در این زمینه توانمند سازند.

فرزندآوری و تربیت نیروی انسانی سالم و بالنده، بزرگ‌ترین خدمتی است که بشر به بشر می‌کند و در جوامع مختلف هیچ‌چیز جایگزین آن نخواهد بود؛ ارزشی که از شغل‌های مرسوم و مدارک تحصیلی کمتر نیست. در واقع مادری «شغلی» است که همتا ندارد، اما سودآوری آن پنهان است و همراه با آثاری در ازمدت و بنیادین است. مادری، اثرگذارترین و پایدارترین کنشگری اجتماعی است و در واقع شکلی از سرمایه‌گذاری طولانی‌مدت و پرمنفعت محسوب می‌شود.

جامعه دوستدار فرزندآوری به حمایت دولتی و نیز گفتمان‌سازی احتیاج دارد. دولت‌ها می‌توانند با ایجاد تسهیلات رفاهی، فراهم‌کردن زیرساخت‌های مناسب زیست و نیز گفتمان‌سازی فرهنگی به‌وسیله تبلیغات رسانه‌ای و محیطی، جامعه را دوستدار فرزندآوری کنند.

دولت‌ها باید زیرساخت‌های جامعه را متناسب با خانواده‌های چند فرزندی بازطراحی کنند.